

Castell de Quer

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 300 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 71'800

Coordenades:

Latitud: 42.00118
Longitud: 2.02443
UTM Est (X): 419207
UTM Nord (Y): 4650368

Classificació

Número de fitxa 08171-9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: De la torre original se'n conserva únicament l'aparell constructiu fins a tres quartes parts de l'alçada total.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN R-I-51-5601 / 29-06-1985
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Sí, IPA. 1478
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Titular: Ref. cad.: 60901DG1590N
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 14/11/2006 - 01:00

Descripció

El castell de Quer està situat al costat del casal de Santa Llúcia i de la capella de Santa Llúcia de Quer, sobre un roc elevat actualment reconstruït com una terrassa. La torre, de planta circular, va ser molt reformada en la restauració que s'hi féu. Del seu aspecte original se'n pot destriar l'aparell constructiu (carreus regulars), que arriba fins a les tres quartes parts de la seva alçada actual. En la part alta, reconstruïda amb nous carreus, hi ha finestres rectangulars i és coberta per un terrat amb barana de ferro. L'interior de la torre ha estat molt modificat i actualment és ocupat per una escala de planta quadrada que condueix al terrat.

Història

El castell de Quer és esmentat des de 1056, quan Ermessenda, de la família dels vicaris comtals de Balsareny, casada amb Sunifred II de Lluçà, donà al seu fill Ramon, levita, tot l'alou anomenat Quer (Cher), amb edificis, terres i pertinences. Era possessió dels senyors de Lluçà i fou cedit com a dotació al canonge Berenguer Sunifred de Lluçà. En morir aquest (1099) el llegà a la canònica de Vic, que l'infeudà als Lluçà, llinatge que en mantingué la castlania fins al segle XIV.

Bibliografia

AADD, Catalunya Romànica. Osona. Volum II, Enciclopèdia Catalana, S.A, 1984. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006.

